

Cel Din Urma Vis

Negura Bunget

Despică-mi oglinda de dincolo,
Cu a ochilor ascuțime...
Chip ce neclintit se așterne-n sine.
Pintesc lumile, întorc luminile
Liniște lăuntrică se dezvește
Dincolo de a minții erpuire.
Despic cărarea nerostirii, prăbușită-n nemiocare
Umblet prin suflet pe sfori de nepășit.
Cuvinte surde croiesc prin minte,
Nori de vorbe îndeasă neîncetat
Zumzâind cu sunet aspru.
Către stînga răsucesc privirea
Ce străpunge scutul lăuntric, tăcere
Cuprins de eterna negîndire.
Calmă adiere ce de dincolo mă trage
De-a curmeziș de lume, purtat-uș de zefir
De la începuturi către nadir
Înșelept domnit, alunecînd ca prin vis,
Albind întunecașii mei strămoșii de stîncă.
Despic puterea,
Cu a ochilor asprime,
În măduva bradului de veci,
Aș cum stau înaintea-mi,
Înghițit neantului
Înăuntru-mi privesc
Așa aproape de mine,
Străluminat de cel ochi, măiastru
Aș înșumi sunt.

Lyrics provided by <http://www.1songlyrics.com/>